

מסורת הש"ס

(א) [צ"ל חמשים חמשים ומאה
בין כו'. רש"ל, (ב) צ"ל במקום
שכותבין, (ג) ישוב על זה תמצא
בתו"ט,

מוסף רש"י

עסיקין. עוררין לומר שלט
היא (ב'ק"ט) כמו (בראשית
טו) המעשקעו עמך (ב'ד'י)
יכול להזדור ב'. ושאלה מן
משום (שם י"ד). משהחזיק
בה אין להזדור ב' וזהו
אפילו לא מן משמ.
שקרקע נקטת בחזקה
ותבעתו על זה מלוא
היחאד קטרי. קט קט
קטרי (שם) אז: קט קט
מלא רוח (ב'ק"ט) מבי
דייש אמרי. מתקן בניו
השדה ומגביס (ב'מ"ב)
אפילו בחרייות נבי.
אפילו קיבל תאמיתו עליו
לומר האילו ויחזר לומר
עכשו מני ויחזר ויטעל,
אפילו הכי אין יכול למכור
ב'. שמתוכו יחזק עליו
ולא מני אמר האילו וסופך
שלט. י' תהאד דברי אטכס
(ב'מ"ב) דאמר לך
מוכר, אחרי טירפך. שכתבו
ק' ד'צ' שטרי מירפס שדנין
טעלו וק' אטכס ק' וזהו
שעמידין דנין ויחזו דנין
יחזקו ק' דנין שטרי מוכר
על שדנין טרופס מתק
בשניו, בא ושאלס לך. וכל
כמה לאל עומדת דנין איז
י'א רמס (ב'ד'י).

תוספות רי"ד

ל עליך: אמר אבר ארואב
 שמכר שדה לשמעון לאל
 באחריתו ויצאו לישב עסקין
 עד שלא חזקה בה כול
 לחזור בו משהחזיק בה אינו
 יכול לחזור בו. מ"ט
 חיתא דקרטא סברת וקבלת
 מאימיה מכר דיש אמצור
 א"ד אפי' במחרית נמי
 שאלה אחו' טרפן ואשכל' לו
 פי' מקדמא שכתב לשמעון
 מכר גמור ששה לו ומתקיים
 בספ' ובשטר וא בקנן ודא
 (הקצות) ח' דפי' א"ה אם
 לא יצאו עלי' פטורין ורעה
 לחזור בו א"י מפני שמכר
 גמור ובקנן עשה לו והוא
 חזקה דבעי' לא קלומי
 חסדא דהא מקים וקאי אלא
 חזקה אלא ה"ק אם יצאו עלי'
 עסקין קראה שמכר לו כל
 שאינו שם והו' מקח טעות
 ומש"ה אמר עסקין ולא אמר
 ב"ח הלכא אם החזקה בה
 הלווקא ורעה שנסבה השה
 ורש"י א"מ שישא עליה
 עסקין ל' מפני שזו מ"ה שמכר
 לו ובקנן ששלו מ"ה
 מאימיה חזקה בה מפני שזו
 חזקה חזקה בחנן פ' ח"ה על
 זוג גרפי' כש' ה"י חזקה
 ומאי ע"ה הכא מפני שחזקה
 לו כדי להראות לעולם
 שנסבה לרשותו והוא של
 מ"ה אמרי' מכר דיש אמצור
 שהלך בה לארבע וירשמה
 כאדם שהולך ומבקד שדוהו:
מחנני' מ"ה שהיה נשוי'
 נשים ומ' בתוכה בה' ש' לו
 ושל' זו' ושל' זו' ג' מאת
 ואין שם אלא' ק' חילוקת
 כשהו' היה שם מאמיט' של
 ק' ונטלה' ו' ושל' ר' ושל' ג'
 מאות ג' של' הוה. ג'
 ש' ש' מאות של' ק' ונטלת'
 ו' ושל' ר' ק' ושל' ג'
 מאות ששה של' וזכר
 והויתרין כן' חולקין.
 מ' מה שהיה לו' ג' נשים

עסיקין. עוררין: עד שלא החזיק בה יכול לחזור בו. אם לא נתן מעות: אין יכול לחזור בו. שהקרקע נקבה בחזקה כי א"ל חזק וקני ויש שמחזיקין מיד ונותנין מעות לאחר זמן ומשהחזיק בה נתחייב המעות: חייב. שק קטן: דקיערי. מלא קשרים: סדרם וקבילת.

דמי חתיכות כסף. כלומר נתרתי
לכבד מעותיך מספק: **אפי' באחריות**
נמי. מכרה לו אינו יכול לחזור בו
מחמת עסיקין ולא אמרינן סוף סוף
עליה הדרו ואתריות דייני למה לך?
דא"ל אהרן מירפא. שטר מירפא מזה"ד
שכתבו לך שיאם השדה מידך דדין
לחזור עלי לטרופ: **ואשם לך.** וכל
זמן שלא יתה מידך לא אשם שהרבה
עוררין שאין זוכין דדין: **במתני'**
של זו מנה ושל זו מאתים כו.
ושלשתן נחתמו ביום אחד דא"ל
בתלמי יומי הקודמות בשטר קודמת
בצביו: **חולקות חמה.** שהרי כח
שלשתן שזה שעבוד מנה דכבולהו
איכא מנה: **היו שם מאתים.** אין
לבעלת מנה שעבוד אלא במנה
ראשון אבל במנה שני אין שעבוד
לשטרה של מנה: **נוטלת חמשים.**
במכר פריך עלה: **שלא של זוכ.**
לשטרה דינרי זהב וכל דינר זהב עשרים
ושמשה דינרי כסף כדאמרינן בהזהב
(ב"מ דף מה:). **ושל מאתים כחה שזה**
במתני' לבעלת שלש מאות שהרי
מאתים משועבדים לשטרה: **היו שם**
שלש מאות. מנה ראשון משועבד
לכוין והשני לבעלת מאתים ולבעלת
שלש מאות והשלישי לבעלת שלש
מאות לדבה: **של מנה נוטלת חמשים.**
בגמ' פריך עלה: **ושל מאתים מנה.**
בגמ' **מפרש לה:** **ששם של זוכ.** הם
מאה ומאתים חז: **שטעילו לגמי.**
מעות לקנות סחורה לשכר: **דך הן**
חולקין. כל אחד ואחד נוטל בשכר
והפסד לפי מעותיו: **גמ' תלמין**
ותלמא ותילמא הוא דאין לה. דהיינו
שליש של מנה שהרי אין לה חלק במנה
שני: **דין ודברין אין לי עמך במנה.**
כתבוצאי לדין לא אריב עמך במנה
המשועבד לך ולא יתעמך חלקך
בשטילי חלקך היא ובעלת שלש מאות
חולקות אחת: **סימא לה.** בעלת שלש

מאות לבעלת מאתים הא סליקת נפשיך ממנה וחין לך לחלק אלה
במנה שני: **מדין ודברים סליקת נפשי**. לא נתתי חלקי בממנה
ומה שבמנה לא בשליחותי גבתי שאמרת לי נטלה זו חלקך אזי סליקתי
עמי מלריב עמה ומלמעט חלקה במנה וגבר ידה לגבות חצי המנה
בשעבוד שטרה עכשיו אני בזה לחלוק עמך בזאת שלא סילקתי
עמי מלריב עמך ושעבדו ששך **ע"ה הוא דאית לה**.
דא לא דלוקימנא בזכותה בעלת מאתים כ' אין לה לחלוק מעתה
אלא במאה וחמשים אבל במנה שלישי אין לה כלום: **אמר שמואל**.
סיפא בזכותה בעלת שלש מאות כ' ובעלת מאתים לא כתבה כלום
הלכך מנה ראשון חולקות בעלת מאתים ובעלת מנה ומנה שני
חולקות בעלת מאתים ובעלת שלש מאות ומנה שלישי כולה לבעלת
שלש מאות: **רבינא אמר**. לא תוקמה בזכותה אלא בשתי תפיסות
שפטסו מטלטלין לכתובתן ולא נמנאלו להן מאתים כפעם אחת אלא
שתי פעמים: **דנפלו על ע"ה בחד וימנא**. ובאו לרוב עליהם
אמרין להו חולקות בשוה שרי שעבוד בשלשת על מנה: **ומאה**
ועשרים וחמשה בחד וימנא. בעלת מנה כבר גבתי כ"ה ובאת לריב
על ע"ה הלכך ע"ה משועבדים לכולנה וחולקין אותן הרי ביד כל אחת
חמשים והמותר אין לבעלת מנה חלק זו היינו דקאמר של מאתים
ושל שלש מאות שלשה שלשה של וזכר: **סיפא בשתי תפיסות כ'ר'**
ומאתים ועשרים וחמשה בחד וימנא. ע"ה מניייהו יד כולן שוין זו ובע
על שניה על קע"ה ופלגי ע"ה בין שלשתן ובאל ביד כל אחת חמשים ⁽⁶⁾
של מאות ומאתא של מנה נוטלת חמשים ושל מאתים מנה ושל שלש מ
זה דומה לשלשה שטילין לביס ההמש שחז מעות שהשכיבו מעותיהן
וכל נכסיו אחראין לכתובתה הלכך שלש המנים משועבדין לבעלת

שנתחמו כרוביותיו כיום א' דאי' בואיז' הקרדמה בשטר קרדמה בבבוי אין ש' אלץ' ק' חולקין ק' שמה ח' שחר ח' לשלשון שרה שביבדור מנה וכלכורו איכא מנה' ו' היה ש' ו' וכו' א' לבעלת מנה שביבדור א' מנה אב' מנה ח' אינו שביבדור לשוהר אלא שמוצבד בלעל' ו' לבעלת' ב' מאות וחלק' המנה הראשון חולקות בין שלשון וחמנה השני חולקין ק' ו' שול' ב' מאות ושל' ק' נוסטל' ב' ובגמרא מקשה תלמינ' וחולתא' הוא יבדית לה א"ש כחובתה בעל' ר' לבעל' ק' דין בדורס' אין לו עסק במנה' פ' ששבוירא' לדין א' אריב עמל' הארבעת ק' ו' אל'

(ה) נראה דל"ל וכן מוקדמה עד אלא הניח יכול לחזור בו אם עליו ערעורין או אם לא ילאו וכו' (ב). נראה דל"ל אף שנראה שכלי לו דר

מי שהיה נשוי פרק עשירי כתובות

צג.

עַד שֶׁלֹא הִחִיךְ בָּהּ יָבוֹל לַחֲזוֹר בּוֹ. אומר ר"ע ואפי' נתן מעט וכגון דלא קנו צכספא ו שכותצין את השטר דלא קנו עד שיכתוב את השטר וקמשמע לן דייבול ומוטר לחזור צו דהואיל ומפקדי שסבור שיגלוה ממנו קא הדר ציה דלפי' מי שפרע ליכא דממוכה צהזה (צ"מ דף מט:) גצי והוא גברא דצון חמרא חמצריה שמע דעצי למינספיה מי פחור רופילא אתא לקמייה דרצ חסדא א"ל כדרך שמקנו משיכה צסומרים כך תקנו משיכה צלקוחות ולא קאמר ליה איצעי ליה לקבולי מי שפרע כדלמר התם אעוצדא אחרינא משום דלא תיקנו מי שפרע אלא איזקרא וזולא והאי יכול מוטר דקדמי נמי גצי מתינה התם ודין הוא דהוא ליה למתני מוטר אלא אנצ דקמי סיפא אין יכול תנא נמי רישא יכול:

משהחזיק בה אין יכול לחזור
בו. ואפילו למ"ד
בחזקת הבתים (ב"ב מד:) נמצאת שאינה
שלו חוזר עליו הכא כל זמן שלא
טרפוה ממנו מודה שאין יכול לחזור
זו: **ומאימא** חזקת חזקה. פימנה
מאי קא מיבעיא ליה וכי אכתי לא
אשמועינן דיני חזקה הא מתני' היא
(ב"ב דף מ.ג.) נעל גדר ופרץ כל
שהוא הרי זו חזקה וי"ל דהכי צ"ע
ומאימא חזקה היא חזקה דידיה
כבר חזי מאימא מהניא חזקה מכי
דיש אמרי אש"י דהריגא מעגל
וגדר הו"א חזקה הו"א לאיכא כסף
כדפי' ורי"ס מפ"ש שראובן מכר
שדה לשמעון וקנה ממנו קנין גמור
עד שלא החזיק בה אותה חזקה שמהא
גילוי דעת שלא יחזור יכול לחזור דכי
הכי דתקנו רבנן שיהא אדם יכול
לחזור צו כל זמן שעסקין בזה
ענין מפני שלדעתו צו הוא קונה
ומקנה שיחזור כל זמן שיראה כל זמן
שעסקין בזה ענין ה"נ דעתו
לחזור צו אם ילאו עליה עסקין קודם
חזקה בגילוי דעתו משהחזיק בה אינו
יכול לחזור צו ומאימא הו"א חזקה
פי' חזקה היא היא חזקה דאמרי'
גלי דעתיה שקבלה ככל ענין מכי
דיש אמרי לידע מה היא לריבה:

אִיכָא דאמרי אפילו באחריות. ללישנא קמא בחסריות לא דהואיל וזבחריות וצין אית לן למימר שאין צדעתו לקנות אלא נכסים משופין מכל ערעור ואע"פ שהיה מחזיר לו לצסוף כשגולה כדפרישית גבי שלא זבחריות דלא ניהא ליה לליקו דלינא ודיינא: **תימא** הא סליקת נפשך וכו'. לא ידעמי אמאי לא משני כגון שכתבו בעלת שלש מאות ובעלת מאתים לבעלת מנה דין ודברים אין לנו עמך בעשרים ותמשה"ט: (לעיל) **ובן** שרשה שהמאילו לבי. לא הוי ממנ דומיא דרישא דהכא כל אחד נוטל לה מעותיו ורבינו חננאל פי' דלכאנא דרישיתא קאי: **דאמרה** לה מרן ודברים הוא דסליקין בוי'. לא איחפרס שפיר טעמא דהא מילתא **בבותבת** בעלת שלש מאות. לא ידע רבי מאי קמ"ל מתנייתן: **רבי** אומר אין אני רואה דבריו של ר' נתן באלו **אלא** חולקות בשוה. פי' ר"ס ק"ל בזה הלכתא כרבי ואי אפשר להעמיד דבריו בזמן שיש שם שלש מאות חולקות בשוה בעלת מאה מאה ובעלת מאתים מאה ובעלת שלש מאות מאה לפי שמדת הדין לוקה בזה אלא העמידנו דברי רבי שאמר שחולקות בשוה כל מנה ומנה נוטלות בשוה הלכך חולקין כל עוזבו המת בששה חלקים של מנה נוטלת חלק אחד ושל מאתים שני חלקים ושל שלש מאות ג' חלקים כל אחת

השכר

אבל בבא דסיפא דתנן ה"י שם ג' מאות וכו' ל"א חלק ר' א' אומר בין בתפיסה א' בין בת
לפי מעות ואין צורך להעמידה בכוחות אליבא דר' זה הפתרון נ"ל יפה אע"פ שאינו דומה
לכ"ס וכו' פ' האי וכו' קאי אבאב' ג' דמתי' וקסבר ר"נ שלפי מעות וחולקין ואצ"ל ללגבי ג'
מפני שהמעות מורחות קסבר כ"ס ששבח כפי מעותיו וכמו שטרטל בשבח כן נוטל בהם
הכל כ"ס נוטלה פ"י שם שמשוועל כל מנכס בעלה ומצא שטרטל ו' השווה בין לחלוק

עין משפט
נר מצוה

י"א א ב מ"י פ"ט מהל'
מכירה הל' ב טו"ש
ח"מ סימן רכו סעיף ה:
ב ג ד מ"י פ"ו מהל' אשפות
הל' ח ופ"כ מהלכות מלוה
ולוה הל' ד ופ"א שם הלכה
א סגנו עשין מה ודל טו"ש
א"ע סימן לו סעיף יח
וטו"ש ח"מ פ"ו קל הסוגיא
[וברך אלפס ביאר קד הסוגיא
בזמקה ובאריכות בגזירות]:

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]